

'Je moet er wat voor over hebben

De teloorgang van een man. Voor hoofdrolspeler Gijs Scholten van Aschat is dat de kern van 'In ongenade', de nieuwe voorstelling van Toneelgroep Amsterdam. „Het is een hele kluit, die rol. Ook buiten de repetities ben ik er druk mee bezig. Het is altijd leuk om een mooie rol te spelen. Daar moet je wat voor over hebben.”

Het stuk is een bewerking van 'Disgrace', de beroemde roman van J.M. Coetzee, de Nobelprijswinnaar van 2003. In de voorstelling speelt Scholten van Aschat de Kaapse professor David Lurie die te midden van de raciale en seksuele verwarring van na de apartheid grote veranderingen moet doorstaan. Het stuk gaat over menselijkheid, waardig gedrag en over het onderscheid tussen mensen en dieren.

Voor Gijs Scholten van Aschat (1959), een van 's lands beste acteurs, gaat het vooral ook over 'de teloorgang van een man'. „Lurie heeft zijn leven op een bepaalde manier gerangschikt. Maar als in een dominospel vallen de stenen om waaraan hij houvast had en wordt hij teruggeworpen op zichzelf, op wie hij is en hoe hij in het leven staat. En afgezien van dat persoonlijke verhaal is het stuk een parabel over de situatie in Zuid-Afrika”, zegt de acteur die zich na de repetitie op een luie zitbank heeft genesteld in een ontspanningsruimte van Toneelgroep Amsterdam.

De roman 'In ongenade' verscheen in 1999, niet zo gek lang nadat de apartheid in Zuid-Afrika werd afgeschaft. Twaalf jaar later heeft het land zich verder ontwikkeld. Speelt dat in de voorstelling een rol? „Nee. Ik denk niet dat de situatie de afgelopen tien jaar nu zo dramatisch veranderd is”, meent Scholten van Aschat, die niet lang geleden in Zuid-Afrika was voor de opnamen van de film 'Tirza' (naar de bestseller van Arnon Grunberg), waarin hij de doorgedraaide vader Jörgen Hofmeester speelde.

Passie

In 'In ongenade' speelt hij opnieuw een vader, opnieuw een met een passie voor de letteren. Deze literatuurprofessor David Lurie wordt uit de gesloten academische wereld verstoten

vanwege zijn relatie met een studente, waarna hij zijn heil zoekt bij zijn dochter Lucy op het platteland. „En daar gelden andere regels dan die van 'law and order'. Hij krijgt Lucy dan ook tegen zich.” De verschillen tussen vader en dochter zijn groot. „Hij komt uit de moderne stad. Zij heeft een boerderijtje waar ze tomatenplanten houdt en voor de honden zorgt. Dat is het.” Overeenkomsten zijn er ook. „Ze zijn allebei koppig en eigenwijs. Als de boel op scherp staat, zetten ze allebei de hakken in het zand. Hij zegt: is dit nu wat je van je leven wilt? Zij zegt: dit is genoeg. Hij begrijpt dat niet. Hij probeert het wel, maar het is een aaneenschakeling van ellende die ze over zich heen krijgen. Zij probeert met die ellende in het reine te komen, terwijl hij zich ertegen verzet en gestraft wordt.” In Lars Noréns huwelijksdrama 'Demonen', jaren geleden bij Het Nationale Toneel, speelde Scholten van Aschat een van de mooiste en zwaarste rollen uit zijn meer dan dertigjarige carrière, al zag je de worsteling er niet vanaf. Niet minder zwaar was recentelijk zijn fenomenale Richard III, met liedjes van Tom Waits. De rol van David Lurie doet er nauwelijks voor onder. „Het is een gecompliceerde rol. Daar ben ik nu mee aan het worstelen. Hoe breng je dat over, die houding van onverzettelijkheid. We proberen het op een zo simpel mogelijke manier te vertellen, zonder toeters en bellen.” Dat 'we' slaat naast Scholten van Aschat op zijn medespelers en de Vlaamse topregisseur Luk Perceval, met wie hij voor het eerst samenwerkt. Gijs Scholten van Aschat heeft als veelzijdig vakman een grote staat van dienst, zowel op het toneel als in de film en op tv.

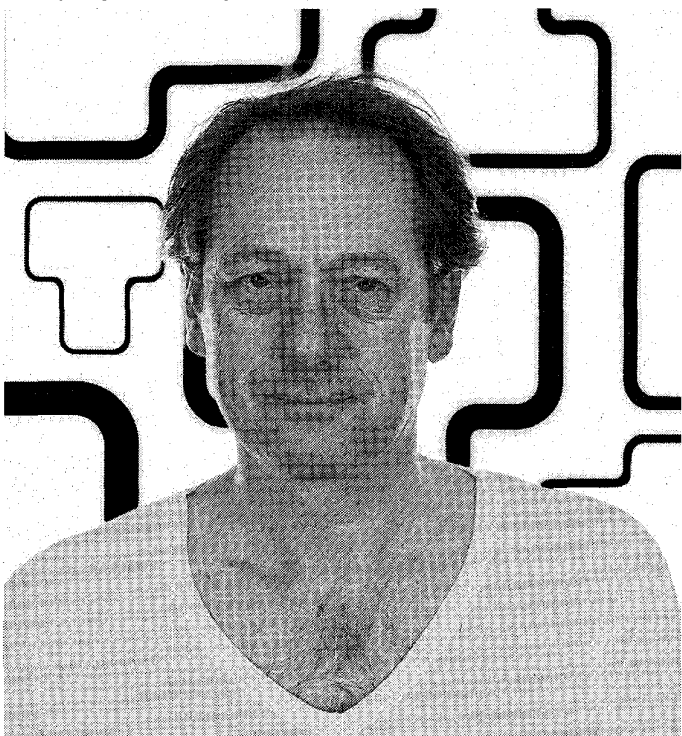

Hij speelde uiteenlopende rollen, van het lichte genre tot klassiek. Hij speelde bij toonaangevende gezelschappen als Orkater, Het Toneel Speelt en Het Nationale Toneel. Na ruim twintig jaar als freelance acteur te hebben gewerkt, zit hij sinds vorig seizoen bij een vast ensemble, Toneelgroep Amsterdam.

„Waar ik vroeger te hooi en te gras mijn rollen bij elkaar sprokkelde, wacht ik nu af wat ik te spelen krijg. Daar heb ik zelf niet zoveel invloed op.” Voor uitstapjes is niet of nauwelijks ruimte. Dat geldt ook voor filmrollen. „Als de mogelijkheid er is kan het. Maar in deze periode repeteer ik elke dag, dus moet ik alle aanvragen terzijde leggen. Er was een film die in het voorjaar gedraaid zou worden. Daar heb ik auditie voor gedaan. Uiteindelijk bleven er twee over en ik werd het niet. Dat gebeurt ook.”

NICO DE BOER

Voorstelling 'In ongenade' van J.M. Coetzee. Regie: Luk Perceval. Bewerking: Josse de Pauw. Met Gijs Scholten van Aschat, Felix Burleson, Charliechan Dagelet, Janni Goslinga, Sergio Hasselbaink, Hugo Koolschijn, Djamila Landbrug, Chris Nietvelt, Celia Nufaar en Vanja Rukavina. Nog te zien eind maart, o.a. in Amsterdam en Alkmaar. Voor speellijst zie: www.tga.nl

Gijs Scholten van Aschat.

FOTO GPD/JAN VERSWEYVELD